

«Deixa de tremolar! Prepareu-vos per viure!»

Friedrich Gottlieb Klopstock, *Oda a la resurrecció*

Amb la seva *Segona Simfonia* (1894) Mahler va signar una de les obres més colossals de la història de la música: d'una gran riquesa i plena de contrastos, reuneix com poques obres una paleta d'emocions tan extensa que podríem parlar d'un vademècum de sentiments. Per fer-ho possible, Mahler combina solistes, cor i orquestra amb una música d'escala dramàtica.

En ple 250è aniversari del naixement de Beethoven, potser cal esmentar que un cop mort el compositor de Bonn, tothom sentia l'ombra de la seva creació (especialment les seves simfonies) i ningú no gosava escriure amb aquest gènere. No obstant això, Mahler, de manera ambiciosa, planteja una *Segona Simfonia* anant més lluny: fins a la data ningú no havia ideat una obra tan gegantina en nombre de músics, extensa (al voltant de vuitanta minuts i cinc moviments), plena de colors, amb una narrativa profundament commovedora i amb aquesta escala dramàtica inèdita.

D'alguna manera, representava el viatge de l'ànima de la mort a la resurrecció: una vivència inigualable i crua d'una força extraordinària.

Josep Pons, fidel advocat de Mahler, ha estat un dels pocs directors convidats per Universal Edition, empresa editora de la música de Gustav Mahler, per revisar les noves edicions, tot identificant-hi més de cinc-cents errors –juntament amb Abbado, Mehta, Barenboim, Boulez, Dudamel, Gergiev, Jansons o Rattle. A la manera d'una metàfora musical, Pons ha volgut incloure aquesta Resurrecció en la temporada del vintè aniversari de la reinauguració del Gran Teatre del Liceu després del devastador incendi de l'any 1994.

De la mà de Pons arribarem a la culminació del darrer temps amb l'himne triomfal de Klopstock: «Amb les ales que jo he conquerit, m'elevaré. Jo moriré per viure! Ressuscitaràs, sí, ressuscitaràs, cor meu, en un instant! Tot el que has sofert et portarà cap a Déu!».

Després d'un llarg interrogatori sobre la vida i la mort, la resurrecció triomfa i deixa l'oient en xoc. ¿Podem somniar una apoteosi més bonica? ¿Es pot vèncer la por a la mortalitat?

Víctor García de Gomar, director artístic

Uneix-te a la conversa
#MahlerLiceu

“Resurrecció” de Mahler Simfonia núm. 2

MEMORIAL PAU CASALS

Diumenge 1 de març de 2020, a les 17h

Temporada 2019-2020

Josep Pons. Foto: Igor Cortadellas

Soprano

Chen Reiss

Mezzosoprano

Karen Cargill

Direcció

Josep Pons

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu

Direcció del Cor

Conxita Garcia

Orfeó Català

Direcció de l'Orfeó Català

Simon Halsey

PROGRAMA

Gustav Mahler (1860-1911)

Simfonia núm. 2, en do menor
«Resurrecció»

Allegro maestoso

Andante moderato

In ruhig fliessender Bewegung
(«Amb moviment assossegat amb
fluïdesa»)

Urlicht («Llum primordial»)

En tempo de Scherzo

Amb la col·laboració de

EL PALACE
BARCELONA

liceubarcelona.cat

Dipòsit legal: B 21541-2019